

mer det. Men det kræver altså lidt hjerte, for man bliver ked af at høre om den sag, men det vil jeg bede om. Men faktisk var Zimbabwe noget af det, vi skar væk længe inden.

Lad mig så sige til sidst om den diskussion, der har været her, at der var et lille bitte lyspunkt til sidst, nemlig at høre hr. Søren Krarup sige – skidt med om man kalder det »næsten«, eller hvad man kalder det – som også Clinton sagde, og som jeg sagde, at det af hensyn til sikkerheden i verden vil være godt, at vi får gjort noget ved bistanden. Det er det, der har været pointen her. Jeg er fuldstændig hamrende ligeglad med, hvad for et teologisk fortegn vi har for det, bare pengene falder og det gøres kvalificeret.

Men det er ikke det, jeg har hørt fra Dansk Folkeparti i øvrigt i dag og heller ikke fra hr. Søren Krarup før til sidst.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup, og derefter regner jeg helt bestemt med, at vi går over i ordførerrækken til fru Gitte Seeberg, hvis det går, som jeg håber på.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes faktisk, at fru Auken er helt nede i et menneskeligt leje nu, hvor vi kan diskutere tingene stille og roligt. Hvor der ikke er denne her verden går under-holdning, som har karakteriseret i hvert fald en del af debatten.

Jeg synes, det er helt fornuftigt, det, som fru Auken siger, og som også USA er inde på, med bistand i forhold til nogle af de krisesituationer, vi ser i øjeblikket i Afghanistan, Pakistan, så man på en eller anden måde yder sit bidrag til, at de ting kommer op at stå.

Lad mig også lige minde om, at der fra dansk side gives meget, meget store midler til internationalt militært arbejde, som også under en eller anden form kan lægges ind som en slags bistandspolitik. Det er jo det, der er karakteristisk ved forsvarrets rolle igennem de senere år, at man netop på mange punkter yder bistand til områder, der sikrer, at nødhjælp kommer frem, der sikrer, at planlægning, struktur er i orden i visse lande, der har det svært. Så lad os dog lade være at have de Berlinmure, der siger, at vi altså skal have 1 pct. af BNI, når vi giver en masse midler på anden vis, som ikke er omfattet af den ene procent af BNI, til de samme lande.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Gitte Seeberg som ordfører.

Gitte Seeberg (KF):

Det var lige før, jeg selv var blevet i tvivl om, om det var en tale for eller imod ulandshjælp. Nu er det jo heldigvis ikke det, vi skal diskutere i dag, for det er der jo heldigvis ingen uenighed om.

Men vi har i Det Konservative Folkeparti noteret os regeringens skriftlige redegørelse, som blev offentliggjort i forbindelse med finanslovsforslaget. Vi synes, at udenrigsministeren og ministeriet fortjener anerkendelse for redegørelsen. Danmark skal være et af de lande, der yder mest bistand til den tredje verden. Det er vi enige i.

Af regeringsgrundlaget er fremgået, at der vil blive tale om en besparelse på 1,5 mia. kr. i forhold til det forslag, den tidligere regering fremlagde i august måned sidste år. Det betyder nogle ændringer i både miljøbistanden og ulandsbistanden.

Med den tidligere regerings forslag ville bistanden være kommet op på knap 1,1 pct. af BNI. Med den nuværende regerings forslag vil bistanden blive i omegnen af 1 pct. af BNI. Danmark vil altså fortsat indtage en førsteplads, når det gælder udviklingsbistand.

Ser man på de samlede udgifter til miljø- og ulandsbistand, er disse steget med omkring 50 pct. siden 1993. Målt i år 2002-kroner er miljø- og ulandsbistanden således steget fra 11,4 mia. kr. i 1993 til 17,1 mia. i år 2002. Det er altså en stigning på 5,7 mia. kr.

Der er således ikke tale om, at regeringen vil skære kraftigt ned. Der er derimod tale om at tage toppen af udgiftsstigningen de sidste 10 år. Derfor er vi godt tilfreds med Danmarks indsats og Danmarks placering som et af de lande, der yder mest.

Af regeringsgrundlaget fremgår det også, at der i tilrettelæggelsen af vores ulandsbistand skal tages hensyn til menneskerettigheder og demokrati. Det har betydning, at samarbejdet med Malawi, Eritrea og Zimbabwe nu vil ophøre. Det støtter vi. Det skal have en konsekvens for samarbejdet, at man blæser på menneskerettigheder. Tænk blot på situationen i Zimbabwe og de reportager, vi har set i medierne herfra.

Som et væsentligt led i fokuseringen på fattigdomsbekæmpelse vil der blive lagt yderligere vægt på at fremme kvinders rolle i fattigdomsbekæmpelsen. Allerede i år er der afsat penge på finansloven hertil. Vi ser også frem til, at rege-